

שאלות לדוגמה – לקראת בוחן אמצע – סד"פ

חלק ראשון: חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982

1. מה מהבאים איננה טענה מקדמית:
- (א) חוסר סמכות עניינית.
 - (ב) חוסר סמכות אזורית.
 - (ג) חוסר סמכות מקומית.
 - (ד) התיישנות.
2. כנגד ראובן הוגש בתאריך 1.1.2009 כתב אישום בעבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין (שעונשה עד 3 שנות מאסר – כלומר עוון). וזאת בגין תאונת עבודה בה היה מעורב בתאריך 1.1.2002. בסוף פרשת התביעה העלה ראובן טענת התיישנות. מה מהבאים הוא הנכון ביותר?
- (א) טענת התיישנות תידחה בכל מקרה מאחר ותקופת ההתיישנות היא 10 שנים.
 - (ב) טענת התיישנות תתקבל אם פעולת החקירה האחרונה שבוצעה בתיק התקיימה ב- 31.12.2002 וראובן יזוכה.
 - (ג) לא ניתן להעלות טענה מקדמית לפי סעיף 149 (8) בסוף פרשת התביעה.
 - (ד) בכל מקרה ראובן לא יזוכה בשל טענת ההתיישנות.
3. במהלך פרשת ההגנה במשפט שמתנהל כנגד יוסי, הובאו ראיות מהן עולות טענות הגנה שהתובע לא יכול היה לצפותן מראש. מה על התובע לעשות?
- (א) התובע אינו יכול לעשות מאום. משנסתיימה פרשת התביעה החוק אינו מאפשר הבאת עדים נוספים מטעם התביעה.
 - (ב) על התובע לטעון כי היה על הסנגור להקדים וליידעו אלו עדים בכוונתו להעיד וכן היה עליו לשלוח לתובע את תמצית גרסתם בכדי לא להפתיעו בדיון.
 - (ג) על התובע לבקש מבית המשפט שירשה לו להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה, אשר לא יכול היה לצפותן מראש.
 - (ד) רק בית המשפט רשאי להביא "ראיות מטעם בית המשפט" בסיטואציה המתוארת.

4. שמעון מעוניין לטעון כי על בית המשפט לזכותו בשל "העדר הוכחה לכאורה". מתי עליו להעלות טענה זו?

(א) בתחילת המשפט, כטענה מקדמית.

(ב) בסוף המשפט, במסגרת סיכומיו.

(ג) בכל עת שיחפוץ, שכן קבלת הטענה תביא לזיכוי ולחסכון בזמן שיפוטי יקר.

(ד) בתום פרשת התביעה.

5. במהלך ניהול משפט פלילי התגלה לסנגור כי בהליכים קודמים בתיק, נחשף השופט לחומר מודיעיני, בלתי קביל. בכוונת הסנגור להעלות טענת פסלות כנגד השופט. כיצד עליו לנהוג?

(א) הסנגור רשאי להעלות טענת פסלות בכל עת שיחפוץ, על-פי שיקול דעתו ואסטרטגיית ניהול המשפט.

(ב) על הסנגור להעלות טענת פסלות בסיכומיו.

(ג) על הסנגור להעלות טענת פסלות לאחר תחילת המשפט, לפני כל טענה אחרת. במידה ולא

הייתה באפשרותו לעשות כן, הוא רשאי לטעון את הטענה גם בשלב מאוחר יותר, ובלבד שיעשה כן מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

(ד) על הסנגור להעלות טענת פסלות במועד הקראת הכרעת הדין.

חלק שני: חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו - 1996

6. מה הדין לעניין חשוד שנעצר ללא צו מעצר ולא שוחרר על ידי הקצין הממונה?

(א) העצור יובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.

(ב) העצור יובא בפני שופט תוך 48 שעות מעת מעצרו.

(ג) העצור יובא בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות מעת מעצרו.

(ד) העצור יובא בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-48 שעות מעת מעצרו.

7. פלוני שוחרר למעצר בית מלא עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, במסגרת תיק פלילי המתנהל נגדו בבית משפט השלום. לתובע הסתבר, לאחר כ-60 יום (ממועד השחרור למעצר הבית), כי פלוני מפר את תנאי השחרור ומרבה לצאת מהבית מבלי לקבל רשות לכך. מה יכול התובע לעשות?

- (א) להגיש בקשה חדשה למעצר עד תום ההליכים, אך הפעם תוגש הבקשה לבית המשפט המחוזי.
- (ב) לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו לשחרר את פלוני למעצר בית מלא.
- (ג) לא ניתן לעשות דבר.
- (ד) להגיש ערר על ההחלטה לבית משפט השלום.

8. מה מבין התנאים הבאים אינו תנאי להארכת מעצר של חשוד או לשחרורו בערובה באמצעות היוועדות חזותית?

- (א) הוגש נגדו כתב אישום.
- (ב) טרם הוגש נגדו כתב אישום.
- (ג) החשוד מיוצג בידי סנגור.
- (ד) החשוד הסכים לעריכת הדיון, לאחר שניתנה לו הזדמנות סבירה להיפגש עם סנגורו.

9. המדינה עתרה למעצרו של משה עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתו קבע בית המשפט כי משה יוכל להשתחרר ממעצר אם יפקיד סך של 100,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט. משה אינו מסוגל לגייס את מלוא הסכום ועל כן, בחלוף שבוע מיום מתן ההחלטה, הגיש סנגורו לבית המשפט בקשה לעיון חוזר. האם היה רשאי לעשות כן?

- (א) הסנגור לא היה רשאי לעשות כן. בנסיבות המתוארות הדרך היחידה לתקוף את החלטת בית המשפט היא באמצעות הגשת ערר לבית משפט שלערער.
- (ב) הסנגור לא היה רשאי לעשות כן, שכן לא עבר "זמן ניכר" מאת מתן ההחלטה.
- (ג) הסנגור היה רשאי לעשות כן, אולם עליו להצביע על עובדות או נסיבות חדשות.
- (ד) הסנגור היה רשאי לעשות כן, שכן אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר.

10. יחזקאל נעצר עד תום ההליכים בבית משפט שלום. איזה מהמשפטים הבאים נכון?

- (א) יחזקאל רשאי לערור בפני בית משפט שלערעור (בית המשפט המחוזי), ובאם הערר ידחה - לערור בזכות לבית המשפט העליון.
- (ב) יחזקאל רשאי לערור בפני בית משפט שלערעור (בית המשפט המחוזי), ובאם הערר ידחה - לערור ברשות לבית המשפט העליון.
- (ג) יחזקאל רשאי לערור לערור בפני בית משפט שלערעור (בית המשפט המחוזי), אולם איננו רשאי לערור לבית המשפט העליון.
- (ד) יחזקאל אינו רשאי כלל להגיש ערר על ההחלטה.